

Det har jo været almindeligt, at der hurtigt efter en Fiskerilovs Vedtagelse fremkom Ønsker om lokale Ændringer, og det viste sig ogsaa, da man var færdig med Loven af 1907, at der paa forskellige Møder og paa Generalforsamlingen blev fremsat saadanne Ønsker overfor Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse. For at tage det hele under eet enedes man paa Generalforsamlingen i 1910 om at tage hele Fiskeriloven op til samlet Behandling. Man bemyndigede derfor Bestyrelsen til at nedsætte et Udvalg, der skulde gaa i Gang med dette Arbejde. Bestyrelsen valgte til dette Udvalg alle de praktiske Fiskere, der den Gang sad i Bestyrelsen — saa vidt jeg erindrer 8 i Tallet —, de supplerede sig med Sekretæren i Dansk Fiskeriforening og tog derefter fat paa Arbejdet. Udvalget begyndte med at udsende Meddelelser til alle de stedlige Fiskeriforeninger om Formaalet for Arbejdet og med at bede dem om at indsende Forslag til Ændringer. Dette skete, som man let kan tænke sig, i rigt Maal. De indkomne Ændringer blev derefter taget op til Behandling i Udvalget. Samtidig havde dette besluttet at tage ud til Møder paa de forskellige Egne for ved Forhandling med Fiskerne paa selve Stedet at komme til en bedre Forstaaelse af, hvad disse ønskede, og maaske ogsaa til en bedre Forstaaelse af, hvad der kunde antages at være gennemførligt. Efter at man havde samlet Ændringerne og bearbejdet dem paa flere Rækker af Møder, naaede man til Generalforsamlingen i 1911, for hvilken der forelagdes et Forslag til Behandling. Generalforsamlingen mente imidlertid, at det vilde være heldigst, at man endnu en Gang underkastede Forslaget en indgaaende Drøftelse ogsaa ude i de lokale Fiskeriforeninger, hvor saadant maatte ønskes, og man anmodede derfor det nedsatte Udvalg af Bestyrelsen om igen at tage Sagen op til nærmere Behandling og fremlægge den paa en senere Generalforsamling. Dette skete, man hørte de Ønsker, der fremkom paa Generalforsamlingen, og modtog vel derefter igen enkelte Ændringer fra forskellige Fiskeriforeninger. Efter denne fornyede Behandling blev Forslaget forelagt til endelig Vedtagelse paa Generalforsamlingen i 1912. Denne foretog for enkelte Paragraffers Vedkommende nogle Ændringer i det, som det saakaldte Lovrevisionsudvalg havde foreslaaet, og efter at Generalforsamlingen havde vedtaget Forslaget med disse Ændringer, blev det indsendt til

Landbrugsministeriet. Den højtærede Landbrugsminister nedsatte saa i April 1914 et Udvalg, som skulde bearbejde det Materiale, der var fremkommet, og fremkomme med Forslag til en ny Fiskerilov. Dette Udvalg afgav Betænkning i Aar den 8. Juli, og den Betænkning, som foreligger fra dette Udvalg, er jo udarbejdet i særlig Grad paa Grundlag af det Forarbejde, der var gjort af Fiskerne selv gennem Dansk Fiskeriforening, dels gennem Lovudvalget og dels vedtaget paa den nævnte Generalforsamling i 1912. Man maa altsaa sige, at det i væsentlig Grad er paa de Erfaringer, Fiskerne selv har indhøstet, og paa de Ønsker, Fiskerne selv har fremsat, at det foreliggende Lovforslag er udarbejdet, og det er derfor mit Haab, at dette Lovforslag maa give Anledning til færre Uoverensstemmelser end tidligere Forslag.

Men der er jo et Punkt, et meget væsentligt Punkt, som heller ikke denne Gang løses i det Lovforslag, der foreligger her, og det er det, der indeholdes i den meget bekendte Aalegaardsparagraf. Jeg antager, at naar den højtærede Landbrugsminister har fremsat Lovforslaget i samme Skikkelse, som Udvalgets Forslag havde, kun med en Henstilling til Lovgivningsmagten om snarest muligt at løse denne Sag, saa har den højtærede Landbrugsminister haft samme Syn paa det som Udvalget. Og det Syn deler jeg med den højtærede Minister: at hvis man skal løse denne Sag samtidig med Fiskeriloven, saa vil det være ganske utænkeligt at faa gennemført Lovforslaget i en nær Fremtid, og det er vist ganske umuligt at faa det gennemført i denne Samling. Det rummer jo saa store Principspørgsmaal og vil fremkalde saa megen Uoverensstemmelse ogsaa her i Rigsdagen, at man ikke godt kan tænke sig, at denne Sag kan tages op til Løsning under de Forhold. Men jeg vil mene, at det vilde være uheldigt, hvis man lod de Forbedringer — og det er efter min Mening ikke faa Forbedringer, der rummes i Fiskerilovforslaget — vente, indtil man en Gang naaede til Enighed eller naaede til at kunne gennemføre et Forslag til Løsning af det Spørgsmaal, der indeholdes i Aalegaardsparagraffen. Det nuværende Lovforslag henstiller derfor, at man saa snart som muligt tager denne Sag op til Løsning og saa lader den nuværende Paragraf gælde, indtil man bliver enig om en saadan Løsning. Og jeg kunde tænke mig, hvad jeg ogsaa vil finde heldigt, at Landbrugsministeren ret snart